

๑. สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศความหลากหลายทางชีวภาพ

กรอบการวิจัยด้านสิ่งแวดล้อม

๑. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ

๑.๑ ศึกษาวิจัยและพัฒนาเชิงนโยบาย ด้านมาตรการทางสิ่งแวดล้อมเพื่อแก้ปัญหาการกัดกันทางการค้าและมาตรการอื่นๆ ระหว่างประเทศ

๑.๒ ศึกษาวิจัยเชิงเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม และการประเมินคุณค่าและการบริการเชิงนิเวศ ตลอดจนการประเมินค่าความเสียหายด้านสิ่งแวดล้อมในเชิงตัวเลข เช่น การทำลายป่าประเภทต่างๆ

๑.๓ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับสภาพของประเทศ ทั้งด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสังคม

๑.๔ ศึกษาวิจัยและพัฒนาเชิงนโยบาย ด้านสังคมที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม อาทิ ธรรมนูญด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม

๑.๕ ศึกษาวิจัยและพัฒนาการบริหารจัดการสารสนเทศ และฐานข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีความถูกต้องและทันสมัย

๑.๖ ศึกษาวิจัยและพัฒนาเพื่อการติดตาม คาดการณ์ และวิเคราะห์ความเสี่ยงต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๗ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมของภาคส่วนอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การขนส่ง การท่องเที่ยว และครัวเรือน

๑.๘ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรชุมชน การสร้างเครือข่ายชุมชนในการสงวน อนุรักษ์ และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๙ ศึกษาวิจัยการประยุกต์เชิงระบบสู่การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

๑.๑๐ ศึกษาวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการมลพิษและของเสียอันตรายที่ต้นทางหรือแหล่งกำเนิด

๑.๑๑ ศึกษาวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีด้านการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (Technology Need Assessment) โดยเน้นเทคนิคการประเมินตลอดวัฏจักรชีวิต (Life Cycle Assessment), Carbon Footprint, Water Footprint, และอื่นๆ ที่กำหนดในอนุกรมมาตรฐาน ISO ๑๔๐๐๐

๒. การวิจัยด้านการใช้ประโยชน์ การอนุรักษ์ การเสริมสร้างและฟื้นฟูทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๒.๑ ศึกษาวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม (Appropriate Technology) ตลอดจนแนวทางการใช้ประโยชน์ การอนุรักษ์ การเสริมสร้างและฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาวิกฤติด้านสิ่งแวดล้อม

๒.๒ ศึกษาวิจัยเชิงนโยบายด้านการใช้ประโยชน์ การอนุรักษ์ การเสริมสร้างและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๓ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อม เช่น รูปแบบ/กลไก องค์การด้านกระบวนการยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมและชัดเจนเพื่อการเยียวยาแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมรวมถึงการวิจัยเกี่ยวกับมาตรการเยียวยาฟื้นฟูและป้องกัน เช่น มาตรการด้านการเงิน (สัมปทาน ค่าภาคหลวง ค่าธรรมเนียม)

๒.๔ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับระบบการจ่ายค่าตอบแทนคุณค่าระบบนิเวศ (Payment for Environmental Services: PES) และระบบภาษีสิ่งแวดล้อม

๒.๕ ศึกษาวิจัยเพื่อฟื้นฟูและเพิ่มความสมบูรณ์ของพื้นที่ป่า รวมถึงการเพิ่มจำนวนสัตว์ หรือสัตว์ป่าใกล้สูญพันธุ์ การอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลน ป่าพรุ และทรัพยากรชายฝั่ง และการจัดการไฟฟ้า

๒.๖ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพและการบำรุงฟื้นฟูทรัพยากรดินให้เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์

๒.๗ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เพื่อเสริมสร้างคุณค่า (Value Creation) ของผลผลิตและทรัพยากรธรรมชาติ

๒.๘ ศึกษาวิจัยเพื่อการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เหมาะสมกับสังคมไทยไปใช้ในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมทั้งพื้นที่สูง พื้นที่ราบและชายฝั่ง

๓. การปรับกระบวนการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๑ ศึกษาวิจัยและพัฒนาด้านมาตรการทางการคลัง และการปฏิรูปการบริหารจัดการงบประมาณของประเทศ มาตรการทางภาษีที่สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา หรือยกระดับเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๒ ศึกษาวิจัยและพัฒนาเชิงนโยบายด้านการกำหนดนโยบาย แผนงาน หลักเกณฑ์ และมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีการผลิตเพื่อมุ่งสู่การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดดัชนีชี้วัดและมาตรฐานการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

๓.๓ ศึกษาวิจัยและพัฒนาเพื่อปรับเปลี่ยนรูปแบบการเกษตรให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในรูปแบบเกษตรอินทรีย์ โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓.๔ ศึกษาวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีด้านการออกแบบ อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในภาคการผลิตอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและมุ่งสู่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco-Industrial Parks)

๓.๕ ศึกษาวิจัยและพัฒนาการสร้างองค์ความรู้ด้านการป้องกันมลพิษจากภาคอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีสะอาด (Clean Technology) เทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต (3R, Cleaner Production Technology, Pollution Prevention) และเทคโนโลยีการออกแบบที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Environmentally Friendly Technology/Green Design) เพื่อพัฒนาวัสดุและผลิตภัณฑ์ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco-products)

๓.๖ ศึกษาวิจัยและพัฒนาสินค้ารวมทั้งบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔. การวิจัยระบบการป้องกันภัยพิบัติธรรมชาติและอุบัติภัย เช่น ดินถล่ม วาตภัย เป็นต้น

๔.๑ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือปรัชญาตะวันออกในการป้องกันภัยพิบัติ

๔.๒ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือภาครัฐ องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น และศักยภาพของชุมชนในการป้องกันและรับมือกับภัยพิบัติ

๔.๓ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิธีการและกระบวนการเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ทุกภาคส่วนในการสร้างความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์ภัยพิบัติ

๔.๔ ศึกษาวิจัยและพัฒนาระบบสารสนเทศและฐานข้อมูลด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติและอุบัติภัยให้สมบูรณ์และทันสมัย การวิจัยและพัฒนาระบบการพยากรณ์และเตือนภัยประเภทต่างๆ ทั้งระดับประเทศและท้องถิ่น และการวิจัยเกี่ยวกับระบบการติดตามและเครือข่ายเฝ้าระวังภัยพิบัติธรรมชาติและอุบัติภัย

๔.๕ ศึกษาวิจัยและพัฒนาโครงสร้างต่างๆ เพื่อเตรียมป้องกันภัยพิบัติและอุบัติภัย

๔.๖ ศึกษาวิจัยและพัฒนาเครื่องจักรกล เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ด้านสาธารณภัยให้ทันสมัยและใช้งานได้สอดคล้องกับสถานการณ์ภัยพิบัติและอุบัติภัย

๔.๗ ศึกษาวิจัยเพื่อหามาตรการในการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ

๔.๘ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการป้องกันพื้นที่เสี่ยงภัยให้สอดคล้องกับระดับความเสี่ยง โดยการประเมินความเป็นไปได้ที่จะเกิดภัยพิบัติและผลกระทบต่อสาธารณสุข

๔.๙ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการสร้างเขื่อนและฝาย

๕. การพัฒนาคนและสังคมให้มีสถานีรับมือข้อต่อสิ่งแวดล้อม

๕.๑ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชนทุกภาคส่วน

๕.๒ ศึกษาวิจัยเพื่อหากระบวนการสร้างเครือข่ายพันธมิตรกับภาคเอกชน และสร้างความรู้ความตระหนักในบทบาทของภาคเอกชนในการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๕.๓ ศึกษาวิจัยและพัฒนาหาวิธีการและกระบวนการในการเพิ่มศักยภาพในการประสานและบูรณาการการดำเนินงานในระดับจังหวัดและท้องถิ่น โดยสร้างเครือข่ายเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานในพื้นที่และการวิจัยบูรณาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและศักยภาพของท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนน่าอยู่

๕.๔ ศึกษาวิจัยเพื่อปรับปรุงและพัฒนากฎหมายให้ประชาชนมีส่วนร่วม และเป็นลักษณะการส่งเสริมนอกเหนือจากการมีบทลงโทษและการควบคุม

๕.๕ ศึกษาวิจัยกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม ทั้งในประเทศ และอนุสัญญาระหว่างประเทศ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้และฐานข้อมูล สำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพอย่างเป็นระบบ

๒. เพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยี รวมทั้งการประยุกต์ใช้องค์ความรู้เพื่อการใช้ประโยชน์การอนุรักษ์ การเสริมสร้างและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และสอดคล้องกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศ

๓. เพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีเพื่อขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การยกระดับความปลอดภัย คุณภาพชีวิต และสุขภาพที่ดีให้กับผู้บริโภค

๔. เพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีในการป้องกันภัยพิบัติธรรมชาติและอุบัติภัยอย่างทันเหตุการณ์และมีประสิทธิภาพ

๕. เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความตระหนักรู้ มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และมีส่วนร่วมตามบทบาทและหน้าที่ที่เหมาะสม

ผลผลิต

๑) เชิงปริมาณ คือ รายงานการวิจัยด้านสิ่งแวดล้อมในภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และภาคประชาชน

๒) เชิงคุณภาพ คือ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และภาคประชาชนสามารถใช้ผลการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมได้

กรอบการวิจัยด้านความหลากหลายทางชีวภาพ

๑. การอนุรักษ์และการคุ้มครององค์ประกอบความหลากหลายทางชีวภาพ

๑.๑ ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือและกลไกการคุ้มครององค์ประกอบความหลากหลายทางชีวภาพ โดยเน้นเชิงพื้นที่

๑.๒ ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาแนวทาง กำหนด และประเมินดัชนีชี้วัดด้านความหลากหลายทางชีวภาพ ระบบนิเวศ และความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม

๑.๓ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการอนุรักษ์พื้นที่สำคัญ พื้นที่คุ้มครอง และระบบเชื่อมโยงพื้นที่ที่มีความสำคัญพิเศษเฉพาะสำหรับความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งกำหนดพื้นที่สนับสนุนการวิจัยด้านความหลากหลายทางชีวภาพ

๑.๔ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการอนุรักษ์พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และจุลินทรีย์ โดยเฉพาะชนิดพืชและสัตว์ที่ใกล้สูญพันธุ์ รวมทั้งการขยายพันธุ์พืชและสัตว์หายาก ทั้งในถิ่นกำเนิด (In Situ) และนอกถิ่นกำเนิด (Ex Situ) เพื่อเป็น ทรัพยากรพันธุกรรม (Genetics Resource) และการศึกษาแผนที่จีโนม (Genome Map) รวมทั้งการอนุรักษ์เฉพาะถิ่น

๑.๕ ศึกษาวิจัยเชิงนโยบายเพื่อกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ เงื่อนไขในการให้การอุดหนุนของภาคเอกชนเพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ

๑.๖ ศึกษาวิจัยสถานภาพการผลิต การบริโภคและการใช้ทรัพยากรชีวภาพ

๑.๗ ศึกษาวิจัยเพื่อประเมินอัตราการสูญเสียและประเมินคุณภาพของความหลากหลายทางชีวภาพระดับระบบนิเวศ รวมทั้งการประเมินศักยภาพในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพทั้งในและนอกพื้นที่คุ้มครอง

๑.๘ ศึกษาวิจัยสาเหตุหลักและขั้นตอนการแก้ไข ตลอดจนแนวทางการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจกรรมเพื่อการดำรงชีพ

๒. การสนับสนุนการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และเพิ่มมูลค่าความหลากหลายทางชีวภาพ

๒.๑ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านความหลากหลายทางชีวภาพ และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

๒.๒ ศึกษาวิจัยเพื่อเพิ่มคุณค่าและศักยภาพทางเศรษฐกิจของทรัพยากรชีวภาพระดับชุมชนและอุตสาหกรรมทุกขนาด เพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๒.๓ ศึกษาวิจัยเพื่อสร้างแรงจูงใจและสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ฟื้นฟูการพัฒนาคุณค่า การคุ้มครอง การใช้ประโยชน์ และการวิจัยโดยใช้แนวคิดเชิงปรัชญาในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๒.๔ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการลดอัตราการสูญเสียแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ และการแยกการกระจายตัวของแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติของทรัพยากรชีวภาพ

๒.๕ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพตามจารีตประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาพื้นบ้าน และประยุกต์ความรู้ให้ทันสมัยและได้มาตรฐานระดับสากล

๒.๖ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มพูนประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพและบริการจากระบบนิเวศ รวมทั้งการจัดทำข้อมูลทรัพยากรพันธุกรรมด้านพืช สัตว์ จุลินทรีย์ และธนาคารพันธุกรรม

๒.๗ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ และเพื่อสร้างมูลค่า (Value Creation) และนวัตกรรม

๓. การลดการคุกคามต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

๓.๑ ศึกษาวิจัยเพื่อให้ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับมลพิษที่มีผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

๓.๒ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและข้อกฎหมายเพื่อควบคุมมลพิษที่มีผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

๓.๓ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประเมินค่าความสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพในเชิงเศรษฐศาสตร์ สังคม และสิ่งแวดล้อม

๓.๔ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการฟื้นฟูและเฝ้าระวังรักษาระบบนิเวศที่ให้บริการที่สำคัญยิ่ง รวมทั้งการศึกษาระบบนิเวศเชิงโครงสร้าง (ธรรมชาติ)

๓.๕ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มพูนความยืดหยุ่น ความคงทนของระบบนิเวศ และการก่อกูลของความหลากหลายทางชีวภาพ

๓.๖ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะของระบบนิเวศในการรองรับภัยคุกคาม เช่น ศึกษาพื้นที่ป่า

๓.๗ ศึกษาวิจัยเพื่อลดการคุกคามความหลากหลายทางชีวภาพจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๘ ศึกษาวิจัยการนำเข้าชนิดพันธุ์ต่างถิ่นและเส้นทางแพร่ระบาด รวมทั้งการวิจัยเพื่อควบคุมหรือกำจัดชนิดพันธุ์ที่มีลำดับความสำคัญสูง

๓.๙ ศึกษาวิจัยเพื่อบูรณาการการสร้างความเข้าใจและขีดความสามารถในการจัดการ เพื่อป้องกันและลดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

๔. การสร้างความตระหนักและทัศนคติต่อคุณค่าของความหลากหลายทางชีวภาพ และส่งเสริมการเชื่อมโยงเครือข่ายเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ

๔.๑ ศึกษาวิจัยเพื่อบูรณาการการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและการถ่ายทอดความรู้สู่ท้องถิ่นและชุมชน

๔.๒ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายของการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อนามาใช้เป็นสัญญาณเตือนภัย

๔.๓ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของสังคมและสร้างจิตสำนึกของชุมชนในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

๔.๔ ศึกษาวิจัยประเมินคุณค่าของทรัพยากรชีวภาพของไทยที่เคยถูกนำมาใช้ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อนำความรู้ที่ได้ประชาสัมพันธ์ให้สังคมทราบถึงคุณค่าที่แท้จริงของทรัพยากรชีวภาพของไทย

๔.๕ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการทรัพยากรชุมชน การสร้างเครือข่ายชุมชนในการสงวน อนุรักษ์ และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ

๔.๖ ศึกษาวิจัยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของชุมชนเมืองในการบริโภคชนิดของพืชและสัตว์ เพื่อลดแรงกดดันต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

๔.๗ ศึกษาวิจัยเพื่อกำหนดรูปแบบหรือแนวทางของ สื่อ กิจกรรม และเครื่องมือที่จะส่งเสริมให้ภาคส่วนต่างๆ ตระหนักถึงผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

๕. การเสริมสร้างสมรรถนะให้แก่ประเทศไทยในการดำเนินงานตามความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ

๕.๑ ศึกษาวิจัยเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะให้แก่ประเทศไทยในการดำเนินงานตามความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ

๕.๒ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนางานด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการวิจัยความจำเป็นในการใช้กฎหมายเพื่อการใช้ประโยชน์และอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ

๕.๓ ศึกษาวิจัยเพื่อสร้างความพร้อมในการเจรจา/ผลกระทบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ

๕.๔ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบังคับใช้และปฏิบัติตามพิธีสารนาโงยา (Nagoya Protocol) ว่าด้วยการเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์ และความสอดคล้องกับกฎระเบียบของประเทศไทย แนวทางป้องกันและแก้ไขผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้ง กฎหมาย อนุสัญญา และพิธีสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๕.๕ ศึกษาวิจัยเพื่อปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ และการบูรณาการงานวิจัยและการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement) ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

๕.๖ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำแนวทางตามหลักการการเก็บค่านีเวศบริการ (Payment for Ecosystem Services: PES) และหลักการผู้ได้รับผลประโยชน์เป็นผู้จ่าย (Beneficiaries Pay Principle: BPP) มาใช้อย่างเป็นรูปธรรมในการบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อลดอัตราการสูญเสียมความหลากหลายทางชีวภาพลงอย่างมีนัยสำคัญ และสามารถธำรงรักษาระบบนิเวศประเภทต่างๆ ชนิดพันธุ์ แหล่งพันธุกรรมที่สำคัญ และคุ้มครององค์ประกอบความหลากหลายทางชีวภาพที่เกี่ยวข้องไว้ได้อย่างยั่งยืน

๒. เพื่อเพิ่มการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และเพิ่มมูลค่าความหลากหลายทางชีวภาพ โดยการสร้างทรัพย์สินทางปัญญา และนวัตกรรม

๓. เพื่อศึกษาวิจัยการใช้ประโยชน์ความหลากหลายเป็นไปตามหลักการการเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม

ผลผลิต

๑) เชิงปริมาณ คือ ผลการวิจัยด้านความหลากหลายทางชีวภาพในภาครัฐ เอกชน ชุมชน และภาคการศึกษาทุกระดับ

๒) เชิงคุณภาพ คือ การประยุกต์ใช้ผลการวิจัยด้านความหลากหลายทางชีวภาพกับภาครัฐ เอกชน ชุมชน และภาคการศึกษาทุกระดับได้อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน

๓) นำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง พัฒนาคความหลากหลายทางชีวภาพ ระบบนิเวศ และสิ่งแวดล้อมให้เป็นรูปธรรมในทางปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ